

De Relatie Tussen Opvoeding, Zelfcontrole en Delinquent Gedrag: Een Toetsing van “a General Theory of Crime” bij Adolescenten.

John Wildenberg
Universiteit Utrecht
Masterscriptie

Begeleiding: dr. Z. Harakeh

Studentnummer: 3799026

Word count: 5522

20 juni 2013

Samenvatting

In een poging om delinquent gedrag bij adolescenten te verklaren, toetst de huidige studie: "a General Theory of Crime" (Gottfredson & Hirshi, 1990). De relaties tussen opvoeding, zelfcontrole en delinquentie zijn onderzocht met behulp van longitudinale data, afkomstig van 1283 eerste- en tweedejaars scholieren van het middelbaar onderwijs. "A General Theorie of Cime" richt zich specifiek op kinderen tot het tiende levensjaar. Sinds kort zijn er echter empirische aanwijzingen, dat de theorie mogelijk ook geldt voor adolescenten. In plaats van de vier opvoedaspecten zoals getheoretiseerd door Gottfredson en Hirschi (1990), gebruikt deze studie de opvoedaspecten: steun en monitoring. De resultaten uit de huidige studie tonen aan dat ouderlijke steun, ouder monitoring en zelfcontrole niet in relatie staan met delinquent gedrag (als er wordt gecontroleerd voor covariaten). Een tweede bevinding van deze studie is, dat ouderlijke steun positief in relatie staat met zelfcontrole. Ouder monitoring staat daarentegen niet in relatie met zelfcontrole. De discussie bespreekt theoretische en praktische implicaties van deze bevindingen.

Abstract

In an attempt to explain delinquent behavior in adolescents, the current study assessed: "a General Theory of Crime" (Gottfredson & Hirshi, 1990). The relationships between parenting, self-control and delinquency were examined using longitudinal data from 1.283 first- and second-graders from two secondary schools. "A General Theory of Cime" specifically focuses on children beneath the age of ten. Recent studies provided evidence that the theory may also account for adolescents. Instead of the four principles of parenting, as theorized by Gottfredson and Hirschi (1990), this study used: support and monitoring. The results from the present study show that parental support, parental monitoring and self-control are not related with delinquent behavior (when controlling for covariates). A second finding of this study is that parental support is positively related with self-control. Parental monitoring does not seem to be related with self-control. The theoretical and practical implications of these findings are discussed.

Kernwoorden: delinquentie, opvoeding, monitoring, steun, zelfcontrole, adolescenten

Inleiding

In 1990 openbaren Gottfredson en Hirshi “a General Theory of Crime”. Een theorie die zich bij het verklaren van delinquent gedrag bij kinderen, in tegenstelling tot voorgaande theorieën, niet beperkt tot alleen de opvoeding van de ouders (Hirshi, 1969; Loeber & Stouthamer-Loeber, 1986). “a General Theory of Crime” is vernieuwend in de wijze waarop hij de veranderingen binnen het kind beschrijft, ten gevolge van de opvoeding. In samenvatting komt de theorie op het volgende neer: Een adequate opvoeding van de ouders, zorgt bij het kind voor een beschermingsmechanisme genaamd “zelfcontrole”. Dit mechanisme helpt het kind vervolgens bij het weerhouden van delinquent gedrag. Volgens de theorie verklaart zelfcontrole de volledige relatie tussen opvoeding en delinquentie; Gottfredson en Hirshi (1990) spreken dan ook van totale mediatie.

Volgens de theorie van Gottfredson en Hirshi (1990) zijn er vier opvoedaspecten die de mate van zelfcontrole in het bijzonder beïnvloeden: de binding die ouders met hun kind hebben, de mate van ouder monitoring op het kind, het vermogen om in te zien dat het kind verkeerd gedrag vertoont en het straffen van het kind wanneer hij deviant gedrag vertoont. Hierbij in acht nemend dat het frequenter en/of beter uitvoeren van deze opvoedaspecten, leidt tot een hogere mate van zelfcontrole. Volgens de theorie stabiliseert de mate van zelfcontrole rond het achtste en tiende levensjaar, de theorie beperkt zich dus tot de kindertijd (Hirschi & Gottfredson 2001).

De theorie van Gottfredson en Hirshi (1990) is al vaak in gedeelten, en in enkele gevallen ook in zijn geheel getoetst (Crosswhite & Kerpelman, 2012). De theorie is nog niet eerder in zijn geheel getoetst bij adolescenten (Cullen Wright & Beaver, 2008). Recent heeft de longitudinale studie van Crosswhite en Kerpelman (2012) aangetoond dat niet specifiek de vier factoren, zoals getheoretiseerd door Gottfredson en Hirshi (1990) van invloed zijn op de mate van zelfcontrole van het kind. Daarnaast hebben ze net als Latimore, Tittle en Grasmick (2006) aangetoond, dat ouders zelfs na het tiende levensjaar, doormiddel van de opvoeding, invloed kunnen hebben op de mate van zelfcontrole van het kind.

De huidige studie gaat als aanvulling op deze bevindingen, toetsen of de theorie van Gottfredson en Hirshi ook specifiek opgaat voor adolescenten van tussen de 11 en 15 jaar; dit is volgens de theorie namelijk de periode net na de stabilisatie van zelfcontrole. Daarnaast onderscheidt deze studie zich door opvoeding te operationaliseren als ouderlijke steun en ouder monitoring en door de korte interval tussen de verschillende meetmomenten.

Wetenschappelijk gezien kan deze studie meer inzicht geven in de theorie van

Gottfredson en Hirshi (1990). Maatschappelijk gezien kan de huidige studie aanvullende inzichten geven in het ontstaan van delinquent gedrag bij adolescenten. De resultaten kunnen als theoretische ondergrond dienen voor het ontwikkelen van interventies ter preventie of reductie van delinquent gedrag. De centrale vraag in de huidige studie is: Wordt bij adolescenten de relatie tussen opvoeding (ouder steun en monitoring) en delinquentie, gemedieerd door zelfcontrole?

Opvoeding en Delinquent Gedrag

Er is al geruime tijd empirisch bewijs voor de relatie tussen opvoeding en delinquent gedrag (Loeber & Stouthamer-Loeber, 1986). Door diverse onderzoekers wordt opvoeding zelfs gezien als één van de belangrijkste aspecten bij het ontstaan van jeugdcriminaliteit (Barnes, Hoffmann, Welte, Farrell & Dintcheff, 2006; Loeber & Farrington, 2000). De belangrijkste opvoedingsdimensies die gerelateerd zijn aan het ontstaan van delinquent gedrag zijn ouderlijke steun en ouder controle (Maccoby & Martin, 1983). Ouder monitoring is volgens Barnes en Farrell (1992) een belangrijke component van ouder controle.

Ouderlijke steun. Ouderlijke steun bestaat onder andere uit de betrokkenheid, onvoorwaardelijke liefde en bewondering van de ouder voor het kind (Barnes & Farrell, 1992; Hoeve et al., 2009). In andere studies wordt ouderlijke steun ook wel eens gedefinieerd als ouderlijke warmte (Rohner, 2004; Smits et al., 2008).

Er is door verschillende empirische studies een relatie gevonden tussen ouderlijke steun en delinquent gedrag (Hoeve et al., 2009). Uit de cross-sectionele studie van Baldry en Farrington (2000) onder 238 adolescenten blijkt, dat adolescenten die weinig steun ervaren vaker delinquent gedrag vertonen, dan adolescenten die veel steun ervaren. Uit de cross-sectionele studie van Barnes en Farrell (1992) onder 699 adolescenten tussen de 13 en 16 jaar, blijkt hetzelfde. Uit deze studie blijkt tevens dat zowel de steun van de vader als de moeder invloed heeft op het delinquente gedrag van de adolescent.

De relatie tussen ouderlijke steun en delinquentie is ook longitudinaal onderzocht. Uit de drie jaar durende studie van Juang en Silbereisen (1999), onder 283 jong-adolescenten (gemiddelde leeftijd= 11.4 jaar), blijkt dat adolescenten die veel steun van hun ouders ervaren, op een later moment, minder delinquent gedrag vertonen. Recent is er ook een meta-analyse uitgevoerd, met overwegend cross-sectionele studies, om de relatie tussen ouderlijke steun en delinquent gedrag te beoordelen (Hoeve et al, 2009). Aan de hand van 72 studies, met een gezamenlijk steekproefgrootte van 46.960 personen, waarvan het grootste gedeelte tussen de 12 en 18 jaar oud (74.4%), kan geconcludeerd worden dat een toename in ouderlijke

steun, in relatie staat met een afname in delinquent gedrag.

Ouder monitoring. Ouder monitoring wordt gekenmerkt door: het stellen van regels, weten met wie het kind omgaat en het monitoren van wat de adolescent zoal doet (Barnes & Farrell, 1992; Hoeve et al., 2009).

Tot op heden is er veel empirisch onderzoek gedaan naar het effect van ouder monitoring op delinquent gedrag (Hoeve et al., 2009). Er zijn een redelijk aantal studies, die een verband hebben gevonden tussen ouder monitoring en delinquentie. Uit cross-sectioneel onderzoek van Kenneth, Botvin, Scheier, Diaz en Miller (2000) onder 228 scholieren rond de 12 jaar, blijkt bijvoorbeeld dat meer ouder monitoring in relatie staat met minder delinquentie. Uit longitudinaal onderzoek van Pettit, Laird, Dodge, Bates en Criss (2001), onder 440 moeders en hun 13 jaar oude kind, blijkt ook dat ouder monitoring leidt tot minder delinquent gedrag. Hoeve en collega's (2009) hebben in hun meta-analyse ook gekeken naar de relatie tussen ouder monitoring en delinquentie. Uit hun onderzoek bleken 28 studies onderzoek te hebben gedaan naar de relatie tussen ouder monitoring en delinquentie. Uit de statistische analyse blijkt dat over alle 28 studies genomen, ouder monitoring leidt tot minder delinquent gedrag.

Er zijn echter ook een aantal cross-sectionele studies die aantonen dat er geen verband bestaat tussen ouder monitoring en delinquentie, bijvoorbeeld: Kerr en Stattin (2000), onder 1.186 14-jarige adolescenten en hun ouders; Soenens, Vansteenkiste en Goossens (2006), onder 690 adolescenten tussen de 15 en 21 jaar en hun ouders; Stattin en Kerr (2000) onder 703, 14-jarige studenten en hun ouders. Het is hierbij benoemingswaardig dat Stattin en Kerr (2000) en Kerr en Stattin (2000) voor een deel, dezelfde steekproef hebben gebruikt.

Opvoeding en Zelfcontrole

Hirschi en Gottfredson (1986) stellen dat een lage mate van zelfcontrole zich onder andere uit door: een gebrek aan ambitie, weinig motivatie om iets te bereiken, het onvermogen om fysieke agressie te controleren, een gebrek aan rationeel vermogen en het onvermogen om verleidingen te weerstaan.

Tot op heden is er uitgebreid empirisch onderzoek gedaan naar de relatie tussen opvoeding en zelfcontrole; met name is de relatie tussen ouder monitoring en zelfcontrole onderzocht; in mindere mate de relatie tussen ouderlijke steun en zelfcontrole. Uit de cross-sectionele studie van Chapple, Hope en Whiteford (2005), onder 756 adolescenten tussen de 12 en 17 jaar blijkt bijvoorbeeld, dat meer ouder monitoring in relatie staat met meer zelfcontrole. Hope en Chapple (2005) vonden, cross-sectioneel, onder 709 adolescenten

tussen de 17 en 19 jaar ook een positieve relatie tussen ouder monitoring en zelfcontrole. Latimore, Tittle en Grasmick (2006) vonden deze relatie ook bij een steekproef van 374 mannen en vrouwen van tussen de 18 en 86 jaar. Cochran, Wood, Sellers, Wilkerson en Chamlin (1998), hebben cross-sectioneel, onder 448 studenten van boven de achttien jaar, wel beide relatie onderzocht. Uit hun onderzoek bleek dat er een positieve relatie bestaat tussen ouderlijke steun en zelfcontrole. Opvallend is dat er geen relatie bleek te bestaan tussen ouder monitoring en zelfcontrole.

De relatie tussen opvoeding en zelfcontrole is ook doormiddel van longitudinale studies onderzocht. Pratt, Turner en Piquero (2004) bijvoorbeeld, vonden in hun longitudinale studie onder 463 kinderen een significante relatie tussen weinig ouder monitoring op 10-jarige leeftijd en een lage mate van zelfcontrole op 12-jarige leeftijd. Crosswhite en Kerpelman (2012) vonden in hun longitudinale studie onder 736 participanten ook een relatie tussen opvoeding en zelfcontrole. Opvoeding bestond in hun studie uit: discipline, communicatie, betrokkenheid, steun en positieve bekrachtiging. In het bijzonder keken zij naar de stabiliteit van zelfcontrole voor en na het tiende levensjaar. Zij kwamen tot de conclusie dat opvoeding zowel voor, als na het tiende levensjaar invloed heeft op de mate van zelfcontrole van het kind.

Opvoeding, Zelfcontrole en Delinquent Gedrag

Het theoretische model van Gottfredson en Hirshi (1990) is in zijn geheel nog niet vaak onderzocht (Cullen et al., 2008). Zoals in het voorgaande gedeelte al is besproken, zijn er wel een groot aantal studies, die een gedeelte van de theorie hebben onderzocht. Zo zijn er ook een aantal studies, die zich specifiek gericht hebben op de relatie tussen zelfcontrole en delinquentie. Vazsonyi, Pickering, Junger en Hessing (2001) bijvoorbeeld, vonden tijdens hun cross-sectionele onderzoek, onder 8.417 adolescenten tussen de 15 en 19 jaar, dat zelfcontrole tussen de 20 en 25 procent van de variantie binnen delinquentie verklaart. Pratt en Cullen (2000) hebben in hun meta-analyse, 21 studies geanalyseerd, die de relatie tussen zelfcontrole en delinquentie hebben onderzocht. Uit deze meta-analyse blijkt, dat zelfcontrole, sterk, negatief gecorreleerd is aan delinquentie; meer zelfcontrole staat in relatie met minder delinquentie.

Hay (2001) heeft de theorie van Gottfredson en Hirshi (1990), doormiddel van cross-sectioneel onderzoek onder 192 adolescenten tussen de 14 en 18 jaar, wel in zijn geheel getoetst. Hay vindt ondersteunende resultaten voor de theorie, maar merkt op, dat er meer factoren van invloed zijn op zelfcontrole, dan welke Gottfredson en Hirschi (1990) hebben

getheoretiseerd. Perrone, Pratt en Margaryan (2004) vinden in hun cross-sectionele studie onder 15.243 studenten (voornamelijk tussen de 13 en 18 jaar) ook bewijs voor de theorie van Gottfredson en Hirshi (1990), maar de relatie tussen opvoeding en delinquentie blijkt in hun studie, “slechts” partieel gemedieerd te worden door zelfcontrole.

Burt, Simons en Simons (2006) hebben de theorie van Gottfredson en Hirshi (1990) longitudinaal onderzocht, onder 750 Afrikaans-Amerikaanse kinderen tussen de 10 en 12 jaar. Bij het toetsen van de theorie hebben ze gebruik gemaakt van één opvoedschaal, die onder andere items over ouderlijke steun en ouder monitoring bevatte. Hun resultaten komen overeen met die van Perrone en collega's (2004); de relatie tussen opvoeding en delinquentie, wordt slechts partieel gemedieerd door zelfcontrole.

De Huidige Studie

De huidige studie wil longitudinaal onderzoeken of de relatie tussen opvoeding (ouderlijke steun en monitoring) en delinquentie, bij adolescenten, gemedieerd wordt door zelfcontrole.

De eerste relatie die wordt onderzocht is de relatie tussen opvoeding en delinquent gedrag. Voor zover bekend, blijkt uit alle voorgaande studies, dat een toename in steun in relatie staat met een afname in delinquent gedrag, zowel bij kinderen als adolescenten. Over de relatie tussen ouder monitoring en delinquent gedrag bestaat geen consistentie. Hoewel het merendeel van de studies concluderen, dat meer monitoring van de ouders, in relatie staat met minder delinquentie, zijn er ook studies die geen relatie vinden. De huidige studie gaat er van uit, afgaande op het merendeel van de voorgaande studies, dat zowel ouderlijke steun als ouder monitoring negatief in relatie staat met delinquent gedrag.

De relatie tussen opvoeding en zelfcontrole is de tweede relatie die in de huidige studie wordt onderzocht. Tot op heden zijn er weinig studies die specifiek de relatie tussen ouderlijke steun en zelfcontrole hebben onderzocht. Er zijn wel redelijk veel studies die de relatie tussen ouder monitoring en zelfcontrole hebben onderzocht. Uit de resultaten van voorgaande studies blijkt, dat een toename in zowel ouderlijke steun als ouder monitoring, in relatie staat met meer zelfcontrole. Uit de meeste onderzoeken is ook gebleken dat opvoeding zelfs na het tiende levensjaar invloed heeft op zelfcontrole. De huidige studie verwacht dan ook, dat zowel ouderlijke steun als ouder monitoring ook bij adolescenten, positief in relatie staat met zelfcontrole.

Tot slot onderzoekt de huidige studie of de relatie tussen opvoeding en delinquent gedrag, gemedieerd wordt door zelfcontrole. De volledige theorie van Gottfredson en Hirshi (1990) is tot op heden nog niet getoetst bij adolescenten. De theorie is ook nog niet eerder

onderzocht met ouderlijke steun en ouder monitoring als (afzonderlijke) opvoedaspecten. Uit het merendeel van de voorgaande studies (bij kinderen), is gebleken dat de relatie tussen opvoeding en delinquent gedrag, slechts partieel wordt gemedieerd door zelfcontrole. De huidige studie verwacht dat de relatie tussen opvoeding (steun en monitoring) en delinquent gedrag ook bij adolescenten, partieel gemedieerd wordt door zelfcontrole.

Methode

Procedure

Het project SNARE (Social Network Analysis of Risk behavior in Early adolescence) is een longitudinale studie naar de sociale ontwikkeling van adolescenten uit twee middelbare scholen, één in noord- en één in midden-Nederland. Alle eerste- en tweedejaarscholieren van deze scholen zijn benaderd om deel te nemen aan het project SNARE. De ouders zijn middels een brief ingelicht en om toestemming voor deelname van hun kind gevraagd. De termijn om deelname te weigeren betrof tien dagen en kon voldaan worden met een e-mail of antwoordkaart. Eenentwintig scholieren hebben, door weigering van hun ouders, niet deelgenomen aan het onderzoek. Reden hiervoor waren: geen interesse, de leerling heeft dyslexie, het kost teveel tijd. Daarnaast is één student verhuisd en zeven studenten zijn gestopt met deelname aan het onderzoek vanwege een chronische ziekte.

De leerlingen namen achtereenvolgens twee jaar deel aan het onderzoek. In beide jaren waren er buiten de basismeting, drie meetmomenten. De baseline meting (T0) startte in september 2011; de eerst volgende meting (T1) vond plaats in het begin van oktober 2011 en het daarop volgende meetmoment (T2) vond half december 2011 plaats. Tijdens de meetmomenten waren één leraar en minimaal één (assistent) onderzoeker aanwezig. De onderzoeker gaf de leerlingen uitleg over de vragenlijst, waarna de leerlingen de vragenlijst via het programma SocioTM software op de computer invulde. De afname van de vragenlijst duurde ongeveer 45 minuten en werd afgenomen binnen één lesuur. Om de leerlingen niet onnodig te belasten en om validiteitsredenen is er na de eerste meeting voor sommige variabele *planned missingness* toegepast. Dit betekent dat de leerlingen, na de eerste meting, doelbewust, niet alle vragen meer voorgelegd hebben gekregen. Bij leerlingen die tijdens een meetmoment afwezig waren; is binnen één maand alsnog de vragenlijst afgenomen. De anonimiteit en privacy van de leerlingen zijn gewaarborgd.

Participanten

In totaal hebben 1283 leerlingen deelgenomen het project SNARE. De steekproef bestaat uit

leerlingen tussen de 11 en 15 jaar ($M= 13.08$ $SD= .71$). Het geslacht van de adolescenten is ongeveer gelijk verdeeld (jongens 49.4%). De grote meerderheid van de leerlingen (83.2%) geven aan dat zichzelf, als ook hun beide ouders, in Nederland zijn geboren. Het percentage hoger opgeleiden (havo, havo/vwo, vwo) is 55.7% tegenover de 44.3% lager opgeleiden (lwoo, vmbo-bg, vmbo-th). De leerlingen zijn afkomstig uit twee leerjaren, namelijk leerjaar 1 (48.2%) en leerjaar 2 (51.8%).

Meetinstrumenten

Delinquent gedrag (T0 en T2). Delinquent gedrag is gemeten aan de hand van 18 items en valt onder te verdelen in diefstal, geweld, vandalisme, heling en wapenbezit. De schaal is tot stand gekomen door items uit verschillende vragenlijsten samen te voegen (De Haan, Nijhof, Engels & Overbeek 2010; Loeber & Schmaling, 1985; Moffitt & Silva, 1988). Vragen die bijvoorbeeld zijn gesteld: “Hoe vaak heb je een fiets of brommer gepikt sinds de vorige vragenlijst?” en “Hoe vaak heb je meegereden met de bus of trein zonder te betalen (zwartrijden) sinds de vorige vragenlijst?”. De antwoordmogelijkheden waren 1 (*0 keer*), 2 (*1-3 keer*), 3 (*4-6 keer*), 4 (*7-12 keer*) en 5 (*vaker dan 12 keer*). De Cronbach's Alpha voor deze schaal is .78 op T0 en .86 op T2.

Opvoeding. Opvoeding is gemeten aan de hand van twee constructen, namelijk ouderlijke steun en ouder monitoring.

Ouderlijke steun (T0). Deze schaal beoogt te meten hoeveel steun de leerlingen ervaren van hun ouders en is gemeten met behulp van zes items. De schaal die hiervoor is gebruikt is afgeleid van de “Relational Support Inventory” (Branje, Van Aken, & Van Lieshout, 2002; Scholte, Van Lieshout, & Van Aken, 2001). Eén van de stellingen was: “Mijn ouders/verzorgers laten merken dat zij mij bewonderen”. De antwoordmogelijkheden waren onderverdeeld in 1 (*Klopt helemaal niet*) tot 5 (*Klopt helemaal wel*). Drie van de gebruikte vragen meten echter een gebrek aan ouderlijke steun en zijn daarom gehercodeerd, zodat bij alle variabele een hoge score veel steun betekent. De Cronbach's Alpha voor deze schaal is .78

Ouder monitoring (T0). Deze schaal beoogt te meten hoe goed de ouders (volgens het kind) weten waar en met wie hun kind omgaat en in mindere mate ook in hoeverre de ouders regels aan het kind opleggen. Deze schaal is gemeten aan de hand van vijf items. Deze schaal is onderdeel van de “Adolescent Disclosure Scale” (Stattin & Kerr, 2000). Vragen die bijvoorbeeld zijn gesteld: “Voordat jij weggaat van huis op een zaterdagavond, willen je ouders/verzorgers dan weten met wie en/of waar je bent?” en “Heb jij van je

ouders/verzorgers toestemming nodig om door de week een avond weg te zijn?”. De antwoorden zijn onderverdeeld in een 5-punt schaal met antwoordmogelijkheden variërend van 1 (*nooit*) tot 5 (*altijd*). De Cronbach's Alpha voor deze schaal is .86

Zelfcontrole (T1). Deze schaal meet het vermogen van adolescenten, om impulsen te controleren. Zelfcontrole is gemeten aan de hand van de Nederlandse vertaling, van de verkorte versie (11 items), van de “Self-Control Scale” (Finkenauer, Engels, & Baumeister, 2005; Tagney, Baumeister & Boone, 2004). De participanten hebben in het kader van planned missingness slecht zeven van de elf vragen voorgelegd gekregen. Een stelling die onder andere is voorgelegd: “Ik vind het moeilijk om slechte gewoontes af te leren”. De antwoordmogelijkheden zijn: 1 (*Past helemaal niet bij mij*) tot 5 (*Past helemaal wel bij mij*). Alle items zijn gehercodeerd, zodat een hoge score bij alle items, veel zelfcontrole betekent. De Cronbach's Alpha voor deze schaal is .61

Covariaten. Voor de volgende variabele is gecontroleerd tijdens de multivariate regressie analyse: geslacht T0(man of vrouw), leeftijd T0(in jaren), opleidingsniveau T0(laag of hoog) en delinquent gedrag T0. Deze variabele zijn meegenomen in de analyse omdat uit eerdere studies blijkt dat deze gerelateerd zijn aan delinquent gedrag (Barnes & Farrell, 2013; Griffin, Botvin, Scheier, Diaz & Miller, 2000).

Data-Analyse

Voor de analyse is gebruik gemaakt van SPSS versie 21. Het verwijderen van de uitbijters en vreemde scores was de eerste stap van de analyse. De scores van de participanten die ongelofwaardige antwoorden gaven zijn verwijderd (N=12). Vervolgens zijn bij alle schalen de extreme waardes, de waarden die verder dan drie standaarddeviaties van het gemiddelden lagen, verwijderd (N=61).

Om de missing data van zelfcontrole te ondervangen, zijn met behulp van *Multiple Imputation*, vijf imputaties uitgevoerd. Voor het rapporteren van de resultaten is gebruik gemaakt van de parameters uit de gepoolde dataset, welke een gewogen gemiddelde van de vijf imputaties weergeeft. Wanneer dit niet mogelijk was is de gemiddelde waarde van de vijf imputaties gegeven.

Vervolgens zijn de gemiddelden en standaarddeviaties van alle schalen berekend. Om het verschil in scores op delinquent gedrag (T0 en T2) te kunnen interpreteren werd een Paired-Samples T Test uitgevoerd. Vervolgens zijn de Pearson correlaties tussen alle schalen berekend.

Om de onderzoeksvragen te kunnen beantwoorden, zijn de stappen uit de procedure

van Baron en Kenny (1986) gebruikt om mediatie te toetsen. De eerste stap was het toetsen van de relatie tussen opvoeding en delinquent gedrag. Hiervoor zijn twee bivariate regressie analyses uitgevoerd. Eén voor de relatie tussen ouderlijke steun en delinquentie en één voor de relatie tussen ouder monitoring en delinquentie. Vervolgens is de relatie tussen opvoeding en zelfcontrole getoetst. Hiervoor zijn ook twee bivariate regressie analyses gebruikt. Eén voor de relatie tussen ouder steun en zelfcontrole en één voor de relatie tussen ouder monitoring en zelfcontrole. Vervolgens is er één multivariate regressie analyse uitgevoerd, waarin delinquent gedrag (T2) de uitkomst variabele is en ouderlijke steun, ouder monitoring, zelfcontrole en de covariaten de voorspellers zijn. Met behulp van deze multivariate regressie analyse kan beoordeeld worden of er sprake is van (partiële) mediatie. Uiteindelijk zijn de effectgrootte, Cohen's f^2 , en significantieniveau van het totale model berekend. De voorwaarden voor het uitvoeren van de verschillende toetsen zijn vooraf gecontroleerd, zoals beschreven in Allen en Bennett (2010).

Resultaten

De schalen die gebruikt zijn tijdens dit onderzoek hebben een minimale scores van één en een maximale scores van vijf. Voor alle schalen zijn de gemiddelden en standaarddeviaties weergegeven in Tabel 1. De gemiddelde score op delinquent gedrag kan op beide meetmomenten als erg laag worden beoordeeld. Dit betekent dat de meeste adolescenten beperkt tot geen delinquent gedrag hebben gerapporteerd. De afname van delinquent gedrag tussen de twee meetmomenten is niet significant, $t(1212) = 1.09$, $p = .277$. De gemiddelde scores op ouderlijke steun en ouder monitoring zijn relatief hoog. Dit betekent dat de adolescenten over het algemeen veel steun en veel monitoring van hun ouders ervaren. De gemiddelde score op zelfcontrole is relatief hoog. Dit betekent dat het merendeel van de adolescenten gerapporteerd heeft, dat ze soms of vaak het vermogen hebben om hun impulsen onder controle te houden.

Tabel 1. *Gemiddelden en standaarddeviaties van de schalen*

	M	SD
Delinquent gedrag T0	1.17	0.26
Delinquent gedrag T2	1.15	0.46
Zelfcontrole T1	3.38	0.56
Ouder Monitoring T0	3.75	0.96
Ouderlijke Steun T0	4.35	0.53

De mate waarin de variabelen met elkaar zijn gecorreleerd, is te zien in Tabel 2. Beide afhankelijke variabelen uit het mediatiemodel, namelijk zelfcontrole en delinquent gedrag (T2), zijn hoog gecorreleerd met de meeste variabelen. Uit de tabel is op te maken dat ouderlijke steun en ouder monitoring negatief in verband staan met delinquent gedrag (T0 en T2). Dit betekent dat een hoge score op ouderlijke steun en ouder monitoring in relatie staat met een lage score op delinquent gedrag. Ouderlijke steun staat positief in verband met zelfcontrole, wat inhoudt dat een hoge score op ouderlijke steun in relatie staat met een hoge score op zelfcontrole. De relatie tussen ouder monitoring en zelfcontrole is niet significant. Dit betekent dat er geen relatie bestaat tussen de score op ouder monitoring en zelfcontrole. De relatie tussen zelfcontrole en delinquent gedrag (T2) is ook niet significant. Dit betekent dat er geen relatie is tussen zelfcontrole en delinquent gedrag (T2). Opvallend is echter dat delinquent gedrag (T0) wel negatief in relatie staat met zelfcontrole (T1). Dit betekent dat veel delinquent gedrag op T0 in relatie staat met weinig zelfcontrole op T1.

Tabel 2. *Pearson correlaties*

	1	2	3	4	5
1. Delinquent gedrag T0	-				
2. Delinquent gedrag T2	.374***	-			
3. Zelfcontrole	-.115***	-.049	-		
4. Ouderlijke steun	-.228***	-.121***	.237***	-	
5. Ouder monitoring	-.187***	-.117***	.020	.180***	-

Noot: *** $p < .001$

Opvoeding en Delinquent Gedrag

Ouderlijke steun blijkt uit de bivariate regressie analyse, negatief gerelateerd te zijn aan delinquent gedrag (T2), $\beta = -.12$, $p = <0.001$. Een toename in ouderlijke steun op T0 voorspelt minder delinquent gedrag op T2. Ouder monitoring blijkt uit de bivariate regressie analyse ook negatief gerelateerd te zijn aan delinquent gedrag (T2), $\beta = -.12$, $p = <0.001$. Dit houdt in dat een toename in ouderlijke monitoring op T0 een voorspeller is voor minder delinquent gedrag op T2.

Opvoeding en Zelfcontrole

Uit de bivariate regressie analyse blijkt dat ouderlijke steun, positief gerelateerd is aan zelfcontrole, $\beta = .24$, $p = <0.001$. Dit betekent dat een toename van ouderlijke steun op T0 een voorspeller is voor een toename van zelfcontrole op T1. Uit de bivariate analyse blijkt dat ouder monitoring op T0 geen voorspeller is voor zelfcontrole op T1, $\beta = .02$, $p = .525$.

Opvoeding, Zelfcontrole en Delinquent Gedrag

De laatste stap in de analyse is het toetsen van mediatie. Hiervoor is een multivariate regressie analyse, met alle hoofdeffecten en covariaten, getoetst. De resultaten zijn te zien in tabel 3.

Tabel 3

Multipere regressie modellen met als afhankelijke variabele: Delinquent gedrag T2, verschillende covariaten, de hoofdeffecten: Ouder monitoring, ouderlijke steun, zelfcontrole

	B	SE	B	r ²
Covariaten				
Delinquent gedrag T0	.681	.055	.366***	.152
Geslacht (referentie = meisje)	.050	.027	.053	.019
Leeftijd	.004	.018	.006	.007
Opleidingsniveau (referentie = laag)	.013	.026	.014	.000
Hoofdeffecten				
Ouder monitoring	-.024	.015	-.048	.014
Ouderlijke steun	-.027	.026	-.031	.014
Zelfcontrole	.005	.028	.006	.002

Noot: *** <.001

Uit de multivariate analyse blijkt dat ouderlijke steun, ouder monitoring en zelfcontrole geen voorspellers zijn voor delinquent gedrag (T2). Uit de analyse blijkt dat alleen delinquent gedrag op T0 een positieve relatie heeft met delinquent gedrag op T2. Dit houdt in dat het hebben gerapporteerd van delinquent gedrag op T0, een voorspeller is voor het rapporteren van delinquent gedrag op T2. Doordat er geen relatie bestaat tussen de opvoedaspecten en delinquent gedrag, kan er geen sprake zijn van mediatie.

Het totale model, zoals te zien in tabel 3, verklaart 15.9% van de variantie binnen delinquent gedrag (T2). Aan de gekwadraterde correlatie (r²) in tabel 3 is te zien dat de hoogte van dit getal met name afhangt van delinquent gedrag (T0). Volgens de methode van Cohen (1988) is er sprake van een gemiddeld effect, $f^2 = 0.19$. Dit model kan in zijn totaliteit gezien worden als een significante voorspeller van delinquent gedrag, $F(7, 1111) = 30.09$, $p = <0.001$.

Discussie

Het doel van de huidige studie is om de theorie van Gottfredson en Hirshi (1990), genaamd 'A General Theory of Crime', met als opvoedaspecten ouderlijke steun en ouder monitoring te toetsen bij adolescenten. De verwachting was dat de relatie tussen opvoeding en delinquent gedrag partieel gemedieerd zou worden door de mate van zelfcontrole.

Uit de bivariate analyses is gebleken dat zowel ouderlijke steun als ouder monitoring negatief in relatie staan met delinquent gedrag (T2). Daarnaast is uit de bivariate analyses ook gebleken dat alleen de opvoedvariabele ouderlijke steun (positief) in relatie staat met zelfcontrole.

Uit de multivariate regressie analyse is gebleken, dat ouderlijke steun, ouder monitoring en zelfcontrole niet in relatie staan met delinquent gedrag (T2). Alleen het hebben gerapporteerd van delinquent gedrag op T0 bleek een significante voorspellers voor delinquent gedrag op T2 te zijn. De multivariate regressie analyse laat zien dat de relaties uit de voorgaande bivariate regressie analyses verdwijnen, wanneer andere, aan delinquentie gerelateerde variabele, aan het model worden toegevoegd. De betekenis en implicaties van de bevindingen, zullen in deze sectie verder worden toegelicht.

Opvoeding en Delinquent Gedrag

Uit de multivariate analyses van de huidige studie is gebleken, dat zowel het ervaren van ouder monitoring als ouderlijke steun op T0, niet in verband staan met delinquent gedrag op T2. Dit is in tegenstelling tot het merendeel van de voorgaande studies die wel een relatie vonden tussen opvoeding en delinquentie (Baldry & Farrington, 2000; Barnes & Farrell, 1992; Hoeve et al, 2009; Juang & Silbereisen, 1999; Kenneth et al., 2000; Pettit et al., 2001). In het bijzonder geldt dit voor de relatie tussen opvoeding en steun. Voor zover bekend, hebben alle voorgaande studies die de relatie tussen ouderlijke steun en delinquent gedrag hebben onderzocht een significant, negatief verband gevonden (Baldry & Farrington, 2000; Barnes & Farrell, 1992; Hoeve et al, 2009; Juang & Silbereisen, 1999). Voor ouder monitoring geldt dit niet. De bevinding dat ouder monitoring niet in relatie staat met delinquent gedrag is door verschillende voorgaande studies aangetoond (Kerr & Stattin, 2000; Soenens et al., 2006; Stattin & Kerr, 2000).

Een verklaring voor de tegengestelde resultaten kan mogelijk gevonden worden in een verschil in controle variabele met voorgaande studies. De huidige studie heeft, tijdens de multivariate regressie analyse, in tegenstelling tot voorgaande studies, gecontroleerd voor delinquent gedrag op een eerder meetmoment. Wanneer er in de huidige studie niet wordt gecontroleerd voor delinquentie op een eerder meetmoment, wordt er zowel een significante relaties gevonden tussen ouderlijke steun en delinquent gedrag als ook tussen ouder monitoring en delinquent gedrag. Het hebben gepleegd van delinquent gedrag, blijkt dus een groot gedeelte van de variantie te verklaren, welke in voorgaande studies werd toegedeeld aan ouderlijke steun en ouder monitoring.

Opvoeding en Zelfcontrole

Uit de resultaten van de huidige studie blijkt dat ouder monitoring niet gerelateerd is aan zelfcontrole. Dit resultaat staat in tegenstelling tot de meeste voorgaande studies die hebben aangetoond dat er wel een verband bestaat (Chapple et al., 2005; Hope & Chapple, 2005; Latimore et al., 2006; Pratt et al., 2004). Ouderlijke steun blijkt uit de resultaten van de huidige studie wel gerelateerd te zijn aan zelfcontrole. Deze bevinding sluit, voor zover bekend, aan bij de bevindingen van alle voorgaande studies (Cochran et al., 1998; Crosswhite & Kerpelman, 2012). Het is opmerkelijk dat de ene opvoedvariabele wel en de andere niet in verband staat met zelfcontrole, zeker vanuit het perspectief van de theorie van Gottfredson en Hirshi (2001), toch is het resultaat niet uniek. Cochran en Collega's (1998) vonden tijdens hun cross-sectionele studie namelijk hetzelfde. Een verklaring geven ze hier echter niet voor.

Met de kennis die in de loop der jaren is ontstaan, kan de huidige studie wel een verklaring aandragen. De resultaten van deze en voorgaande studies wekken namelijk de suggestie, dat in tegenstelling tot wat Gottfredson en Hirshi (2001) theoretiseren, niet bij alle opvoedaspecten de relatie met zelfcontrole verdwijnt, dan wel afneemt, na het tiende levensjaar. Het kan om die reden interessant zijn, dat toekomstig longitudinaal onderzoek, welke zowel voor het achtste jaar als na het tiende jaar plaatsvindt, de relatie tussen de verschillende opvoedaspecten en zelfcontrole herhaaldelijk meet. Hiermee kunnen ze vaststellen of de relatie tussen (bepaalde) opvoedaspecten en zelfcontrole afneemt, dan wel verdwijnen, in de loop der tijd.

Opvoeding, Zelfcontrole en Delinquent Gedrag

De huidige studie heeft onderzocht of de relatie tussen opvoeding en delinquent gedrag wordt gemedieerd door zelfcontrole. Uit de analyse is gebleken dat de relatie tussen de beide opvoedaspecten en delinquent gedrag niet worden gemedieerd door zelfcontrole. Bij ouder monitoring werd dit al duidelijk tijdens de bivariate analyse, doordat er geen relatie bestond tussen ouder monitoring en zelfcontrole. Ouderlijke steun bleek tijdens de bivariate analyse wel in relatie te staan met zowel zelfcontrole als delinquent gedrag. Tijdens de multivariate analyse bleek echter, dat ouderlijke steun en zelfcontrole niet meer in relatie staan met delinquent gedrag, wanneer er wordt gecontroleerd voor covariaten. Omdat het directe verband tijdens de multivariate analyse niet meer werd gevonden, kan er geen sprake zijn van mediatie.

Deze resultaten zijn in tegenstelling tot voorgaande studies die het theoretische model

van Gottfredson en Hirshi (1990) volledig hebben getoetst en wel een (partiële) mediatie vonden (Burt et al., 2006; Hay, 2001; Perrone et al., 2004). Ook bij deze onderzoeksvraag lijkt het controleren voor delinquentie een gedeelte van de verschillen met andere studies te verklaren. Echter bleek ouder monitoring in tegenstelling tot eerdere studies zelfs niet in relatie te staan met zelfcontrole; de verklaring hiervoor is overigens al in de vorige paragraaf besproken. Een verklaring die de verschillen mogelijk wel kan duiden en die nog niet is aangedragen, is het verschil in tijdsinterval tussen de metingen. Tijdens de huidige studie zaten er drie tot vier maanden tussen het eerst meetmoment (T0) en het laatste meetmoment (T2). De voorgaande longitudinale studies die wel (gedeeltelijk) bewijs vonden voor de theorie hadden een interval van minimaal twee jaar (Burt et al., 2006; Crosswhite & Kerpelman, 2012; Pratt et al., 2004). Toekomstig onderzoek kan als aanvulling op dit onderzoek de relaties over een langere tijd onderzoeken.

Beperkingen

Naast de positieve aspecten van deze studie, zoals de longitudinale data en de grote steekproef zijn er ook een aantal limitaties. Zo is er tijdens deze studie gebruik gemaakt van zelfrapportage, waardoor de adolescenten mogelijk sociaal wenselijke antwoorden hebben gegeven, met name als het gaat om het rapporteren van delinquent gedrag. De validiteit van zelfrapportages blijkt over het algemeen echter wel hoog te zijn (Brenner, Billy & Grady, 2003). Daarnaast is er bij het vragen naar ouderlijke steun en monitoring geen onderscheidt gemaakt tussen de vader en moeder, terwijl bekend is dat de opvoedrol van de vader en moeder wel verschillend zijn (Waizenhofer, Buchanan, & Jackson-Newsom, 2004). Toekomstig onderzoek zou kunnen onderzoeken of dit mogelijk voor een verschil in resultaten zorgt. Barnes en Farrel (1992) vonden voor ouderlijke steun overigens geen verschil tussen de ouders. Voor ouder monitoring is dit niet bekend.

Implicaties

De resultaten van deze studie zijn een aanvulling op de studies naar het ontstaan van delinquent gedrag bij adolescenten. In het bijzonder is het een aanvulling op de studies die onderzoek hebben gedaan naar de theorie van Gottfredson en Hirshi (1990). De bevindingen hebben ook invloed op de maatschappelijke context. Uit deze studie blijkt namelijk dat zelfcontrole en in ieder geval de opvoedingsaspecten ouderlijke steun en ouder monitoring, afzonderlijk van elkaar, geen significante invloed hebben op het ontstaan of reduceren van delinquent gedrag bij adolescenten. Het is daarom aan te raden om geen interventies in te

zetten, die zich alleen richten op de opvoeding of op de mate van zelfcontrole van de adolescent. In plaats daarvan zouden met name interventies gebruikt moeten worden, die een combinatie bevatten van verschillende factoren, waarvan empirisch bewezen is, dat ze een negatief verband hebben met delinquent gedrag. Daarnaast blijkt uit deze studie dat het hebben gepleegd van delinquent gedrag een sterke voorspeller is voor delinquent gedrag in de toekomst. Het is daarom aan te raden, om met name (preventief) interventies in te zetten bij adolescenten waarvan bekend is dat zij al eens delinquent gedrag hebben vertoond.

Referentielijst

- Allen, P. & Bennett, K. (2010). *PASW Statistics by SPSS: A practical guide: Version 18.0* (1st ed.). South Melbourne, Victoria: Cengage Learning Australia.
- Baron, R. M., & Kenny, D. A. (1986). The moderator-mediator variable distinction in social psychological research: Conceptual, strategic, and statistical considerations. *Journal of Personality and Social Psychology*, *51*, 1173-1182.
- Brener, N. D., Billy, J. O. G., & Grady, W. R. (2003). Assessment of factors affecting the validity of self-reported health-risk behavior among adolescents: Evidence from the scientific literature. *Journal of Adolescent Health*, *33*, 436- 457. doi:10.1016/S1054-139X(03)000521
- Baldry, A. C., & Farrington, D. P. (2000). Bullies and delinquents: Personal characteristics and parental styles. *Journal of Community and Applied Social Psychology*, *10*(1), 17–31.
- Barnes, G. M., & Farrell, M. P. (1992). Parental support and control as predictors of adolescent drinking, delinquency, and related problem behaviors. *Journal of Marriage and the Family*, *54*(4), 763–776.
- Barnes, G. M., Hoffman, J. H., Welte, J. W., Farrell, M. P., & Dintcheff, B. A. (2006). Effects of parental monitoring and peer deviance on substance use and delinquency. *Journal of Marriage and Family*, *68*, 1084-1104.
- Branje, S. J. T., Van Aken, M. A. G., & Van Lieshout, C. F. M. (2002). Relational support in families with adolescents. *Journal of Family Psychology*, *16*, 351-362.
- Burt, C. H., Simons, R. L., & Simons, L. G. (2006). A longitudinal test of the effects of parenting and the stability of self-control. Negative evidence for the general theory of crime. *Criminology*, *44*, 353–396.
- Chapple, C. L., Hope T. L., & Whiteford, S.W. (2005). The direct and indirect effects of parental bonds, parental drug use, and self-control on adolescent substance use. *Journal of Child and Adolescent Substance Abuse*, *14*, 17–38.
- Cochran, J. K., Wood, P. B., Sellers, C. S., Wilkerson, W., & Chamlin M. B. (1998). Academic dishonesty and low self-control: An empirical test of a General Theory of Crime. *Deviant Behavior*, *19*, 227–255.
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.). Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Crosswhite, J. M., & Kerpelman, J. L. (2012). Parenting and children's self-control:

- Concurrent and longitudinal relations. *Deviant Behavior*, 33(9), 715-737.
doi:10.1080/01639625.2011.647597
- Cullen, F. T., Unnever, J.D., Wright, J. P., & Beaver, K. M. (2008). Parenting and self-control. In E. Goode (Ed.), *Out of control: Assessing the General Theory of Crime* (pp. 61–76). Stanford, CA: Stanford University Press.
- De Haan, A., Nijhof, K., Engels, R. C. M. E., & Overbeek, G. (2010). Deviancy training in a sample of high risk adolescent girls in the Netherlands. In G. Overbeek & A.K. Larsson (Eds.), *Hot topics in developmental psychology: Understanding girls' problem behavior* (pp. 141-165). New York: Wiley & Sons Ltd.
- Finkenauer, C., Engels, R. C. M. E., & Baumeister, R. F. (2005). Parenting behaviour and adolescent behavioural and emotional problems: The role of self-control. *International Journal of Behavioral Development*, 29(1), 58–69.
- Gottfredson, M. R., & Hirschi, T. (1990). *A General Theory of Crime*. Stanford, CA: Stanford University Press.
- Hay, C. (2001). Parenting, self-control, and delinquency: A test of Self-control Theory. *Criminology*, 39, 707-36.
- Hirschi, T. (1969). *Causes of Delinquency*. Berkeley: University of California Press.
- Hirschi, T., & Gottfredson, M. (1986). The distinction between crime and criminality. In T.F. Hartnagel & R. A. Silverman (Eds.), *Critique and exploration: Essays in honor of Gwynne Nettler* (pp. 75-101). New Brunswick, NJ: Transaction.
- Hirschi, T., & Gottfredson, M. (2001) Self-control theory. In R. Paternoster & R. Bachman (Eds.), *Explaining criminals and crime* (pp. 81–96). Los Angeles: Roxbury Publishing.
- Hoeve, M., Dubas, J. S., Eichelsheim, V. I., Van Der Laan, P. H., Smeenk, W., & Gerris, M. (2009). The relationship between parenting and delinquency: A meta-analysis. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 37, 749-775.
- Hope, T. L., & Chapple, C. L. (2005). Maternal characteristics, parenting, and adolescent sexual behavior: The role of self-control. *Deviant Behavior*, 26, 25–45.
- Juang, L. P., & Silbereisen, R. K. (1999). Supportive parenting and adolescent adjustment across time in former East and West Germany. *Journal of Adolescence*, 22(6), 719–736.
- Kerr, M., & Stattin, H. (2000). What parents know, how they know it, and several forms of adolescent adjustment. *Developmental Psychology*, 36, 366–380.
- Griffin, K. W., Botvin, G. J., Scheier, L. M., Diaz, T., & Miller, N. L. (2000). Parenting

- practices as predictors of substance use, delinquency, and aggression among urban minority youth: moderating effects of family structure and gender. *Psychology of Addictive Behaviors*, *14*(2), 174–184.
- Latimore, T. L., Tittle, C. R., & Grasmick, H. G. (2006). Childrearing, self-control, and crime: Additional evidence. *Sociological Inquiry*, *76*, 343–371.
- Loeber, R., & Farrington, D. P. (2000). Young children who commit crime: Epidemiology, developmental origins, risk factors, early interventions, and policy implications. *Development and Psychopathology*, *12*, 737-762.
- Loeber, R., & Schmalting, K. (1985). Empirical evidence for overt and covert patterns of antisocial conduct problems: A meta-analysis. *Journal of Abnormal Child Psychology*, *13*, 337-352.
- Loeber, R., & Stouthamer-Loeber, M. (1986). Family factors as correlates and predictors of juvenile conduct problems and delinquency. In N. Morris & M. Tonry (Eds.), *Criminal justice: An annual review of research* (pp. 29-149). Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Maccoby, E. E., & Martin, J. A. (1983). Socialization in the context of the family: Parent–child interaction. In P. H. Mussen (Ed.), *Handbook of child psychology: Socialization, personality and social development* (pp. 1–101). New York: Wiley.
- Moffitt, T. E., & Silva, P. A. (1988). Self-reported delinquency, neuropsychological deficit, and history of attention deficit disorder. *Journal of abnormal child psychology*, *16*(5), 553–69.
- Perrone, D., Sullivan, C. J., Pratt, T. C., & Margaryan, S. (2004). Self-control, and delinquency: A test of a General Theory of Crime on a nationally representative sample of youth. *Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*, *48*, 298–312.
- Pettit, G. S., Laird, R. D., Dodge, K. A., Bates, J. E., & Criss, M. M. (2001). Antecedents and behavior-problem outcomes of parental monitoring and psychological control in early adolescence. *Child development*, *72*(2), 583–598.
- Pratt, T. C., & Cullen, F. T. (2000). The empirical status of Gottfredson and Hirschi’s General Theory of Crime: A meta-analysis. *Criminology*, *38*, 931-64.
- Pratt, T. C., Turner, M. G. & Piquero, A. R. (2004) Parental socialization and community context: A longitudinal analysis of the structural sources of low self- control. *Journal of Research in Crime and Delinquency*, *41*, 219–43.
- Rohner, R. P. (2004). The parental “Acceptance-Rejection Syndrome”: Universal correlates

- of perceived rejection. *The American psychologist*, 59(8), 830–840. doi:10.1037/00-03066X.59.8.830
- Scholte, R. H. J., Van Lieshout, C. F. M., & Van Aken, M. A. G. (2001). Perceived relational support in adolescence: Dimensions, configurations, and adolescent adjustment. *Journal of Research on Adolescence*, 11, 71-94.
- Smits, I., Soenens, B., Luyckx, K., Duries, B., Berzonsky, M., & Goossens, L. (2008). Perceived parenting dimensions and identity styles: Exploring the socialization of adolescents' processing of identity-relevant information. *Journal of Adolescence*, 31, 151-164.
- Soenens, B., Vansteenkiste, M., Luyckx, K., & Goossens, L. (2006). Parenting and adolescent problem behavior: An integrated model with adolescent self-disclosure and perceived parental knowledge as intervening variables. *Developmental Psychology*, 42, 305-318.
- Stattin, H., & Kerr, M. (2000). Parental monitoring: A reinterpretation. *Child Development*, 71(4), 1072–1085.
- Tangney, J. P., Baumeister, R. F., & Boone, A. L. (2004). High self-control predicts good adjustment, less pathology, better grades, and interpersonal success. *Journal of Personality*, 72, 271–324.
- Vazsonyi, A. T., Pickering, L. E., Junger, M., & Hessing, D. (2001). An empirical test of a General Theory of Crime: A four-nation comparative study of self-control and the prediction of deviance. *Journal of Research in Crime and Delinquency*, 38(2), 91–131. doi:10.1177/0022427801038002001
- Waizenhofer, R.N., Buchanan, C.M., & Jackson-Newsom, J. (2004). Mothers' and fathers' knowledge of adolescents' daily activities: Its sources and its links with adolescent adjustment. *Journal of Family Psychology*, 18, 348-360.